

have gjennem denne Institution, og det forekommer mig ganske klart, at man ved at affkaffe denne Institution ikke paa nogen Maade skaffer dem en gunstigere Stilling; det er vistnok indlysende, at, affkaffer man Vaterškouten og giver dem al Frihed i disse Forhold, saa vil Følgen blive deraf, at Afregningen med Matroserne fkeer paa Rhederiets Contoir. Nu skulde jeg da troe, at det vilde være klart for de ærede Medlemmer, at man her paa ingen Maade kan slutte fra, hvad der gjælder i Tyendeforhold. Tyendeforholdet giver ikke Anledning til Banffeligheder ved Opgjørelsen; der betales en maanedlig Løn i Penge, som Tyendet meget vel kjender, og der trænges saaledes ikke til sagkyndig Mellemkomst. Men naar der er Tale om Opgjørelse af et Forhold, som har været gjennem Maaneder og Aar og har bragt Søfolkene til fremmede Steder, og naar Sømanden paa de fremmede Steder, hvor han har været iland, har faaet Forflud, eller Afbetaling paa sin fortjente Dyr i fremmede Penge, som nu ved Afregningen her skal reduceres til danske Penge og bringes i Afregning, saa troer jeg, det er meget klart, at der kræves noget mere Indsigt, end man kan vente at den uformuende simple og jevne Sømand skal være i Besiddelse af. Netop naar man gaaer ud fra, at disse ere, som man kjender dem, at de have de elffværdige Egenffaber, som have gjort, at de ere blevne den danske Nation saa kjære, nemlig Tillidsfuldhed og Letffindighed i Pengeforhold, saa staae de fare for, at de ved Afregningen kunne blive forurettede. Jeg vil ikke haabe, at det skal fkeer, men det er indlysende, at, naar man borttager den Betyggelse, de have haft igjennem Sagkyndiges Mellemkomst, saa opstaaer der en fare for dem, som hidtil ikke har været tilfede. Det kan vel være, at man, naar man affkaffer denne Institution, i Begyndelsen ikke vil spore videre Ulempe deraf. Jeg forudsætter nemlig, idet jeg netop gaaer ud fra, at denne Menneffeclasse er, saaledes som jeg har skildret den, at det i Begyndelsen vil gaae saaledes, at de modtage de Afregninger, de faae, uden den allermindste Indvending, og at vedkommende Sømand erklærer sig dermed vel for-

noiet, men jeg vil dog henstille, hvorledes det vil gaae, dersom der nu opkommer forffjellige Tilffælde, hvor det viser sig, at disse Coursberegninger have været i Disffaveur af den jevne Sømand, at han paa een eller anden Maade derved er bleven forurettet, og den Opinion udbreder sig, at det er et Forhold, hvor man maa have Dinene med sig og ty til Sagkyndiges Assistance; saa bliver Resultatet det, at disse Menneffer ved Afregningen maae gaae til Sagførere eller andre Folf for at faae den fornødne Veiledning, og disse ville da kræve Betaling for den Veiledning, de saaledes yde. Jeg maa nu ansee det for meget klart, at den Veiledning, der da vil blive ydet Søfolkene, vil blive langt kofstbavere end den, de hidtil have faaet igjennem Vaterškouten, og jeg skal tilføie, at den vil blive mindre paalidelig, fordi Vaterškouten ifølge sin Stilling har en ganske anderledes rig Erfaring og en ganske anderledes praktiff Indsigt i disse Forhold, end det kan ventes, at den enkelte Sagfører vil være i Besiddelse af. Det er alffaa denne Stilling, de Kjøbenhavnske Søfolk nu have, og som i mine Dine er i høieste Grad betryggende, man vil ffille dem af med, naar man nedlægger Vaterškoutembedet. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Anffuelse skulde finde Anffang i denne Sal, saa meget mindre som den Forening, der særlig er kaldet til at varetage disse Menneffers Interesse, netop har erklæret sig for sammes Bibeholdelse. Derimod er det en anden Sag, hvorvidt der er Anledning til at udvide denne Institution til andre Steder end Kjøbenhavn. Jeg kan ikke nægte, at jeg ifølge den Maade, hvorpaa jeg betragter Sagen, er tilbøielig til at betragte det med gunstige Dine, at den udvides ogsaa til at gjælde udenfor Kjøbenhavn. Jeg tillægger ikke den Betragtning faamegen Betygning, at man ingen Klager har hørt, thi det ligger i disse Forholds særegne Natur, at der virkelig kan gaae adffillige Forurettelser for sig, uden at den Paagjældende engang er bleven opmærksom paa, at man paa den Maade er gaaet ham for nær, men dette betragter jeg, som sagt, som mere underordnet, og dersom der